

Resolusjon 1325 (2000)

Vedtatt av FNs sikkerhetsråd på det 4213. møte, 31. oktober 2000

Sikkerhetsrådet

viser til sine resolusjoner nr 1261(1999) 25. august 1999, nr. 1265(1999) 17. september 1999, nr 1296(2000) 19. april 2000, og 1314(2000) 11. august 2000, i tillegg til erklæringer fra rådets president og til presidentens uttalelse til pressen på den internasjonale kvinnedagen 8. mars 2000(SC/6816);

viser til forpliktelsene ifølge Beijing-erklæringen og handlingsprogrammet (A/52/231), og i sluttdokumentet fra den 23. spesialsesjon (Kvinner 2000: likestilling, utvikling og fred for det 21-århundre", (A/S-23/10/Rev-.1), spesielt det som handler om kvinner og væpnet konflikt,

minner om FN-paktens formål og prinsipper og Sikkerhetsrådets hovedansvar ifølge paktens for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet;

uttrykker bekymring over at sivile, spesielt kvinner og barn, utgjør det store flertall av dem som blir rammet av væpnet konflikt, bl.a. som flyktninger og internflyktninger, og som i økende grad blir offer for stridende og andre bevæpnede grupper, og erkjenner følgene av dette for varig fred og sikkerhet, og at Rådets rolle må styrkes gjennom vedtak som kan forebygge og løse konflikter,

bekrefter på nytt kvinners viktige rolle for å forebygge og løse konflikter og drive fredsbygging, og understreker hvor viktig det er at kvinner deltar på lik linje og er fullt involvert i alle tiltak for å opprettholde og fremme fred og sikkerhet, samt at kvinner må delta mer i beslutningsprosesser for forebygging og løsning av konflikter,

bekrefter også behovet for å gjennomføre fullt ut internasjonal humanitær lovgivning og folkerettsbestemmelser som beskytter kvinners og jenter rettigheter under og etter konflikter,

legger vekt på at alle parter sikrer at programmer for minerydding og mineoppmerksomhet tar hensyn til kvinners og jenter spesielle behov. erkjenner det presserende behovet for å integrere et kvinneperspektiv i fredsbevarende operasjoner, og viser i denne forbindelse til Windhoek-erklæringen og Namibiaplanen for integrering av kvinneaspektet i omfattende fredsoperasjoner (S/2000/693),

erkjenner også at forståelse for hvordan væpnet konflikt virker på kvinner og jenter, og at effektive institusjonelle ordninger for å garantere dem beskyttelse og full deltakelse i fredsprosessen vil bidra vesentlig til å opprettholde og fremme fred og sikkerhet,

peker på behovet for bedre data om virkninger av væpnet konflikt på kvinner og jenter,

1. Retter en sterk henstilling til medlemslandene om å sikre økt representasjon av kvinner på alle beslutningsnivåer i nasjonale, regionale og internasjonale institusjoner og tiltak som skal hindre, styre og løse konflikter;

2. Ber generalsekretæren iverksette sin strategiske handlingsplan (A/49/587) for økt kvinne-deltakelse på beslutningsnivåer innen konfliktløsning og fredsprosesser;

3. Ber generalsekretæren utnevne flere kvinner til spesialrådgivere og utsendinger for å representere hans synspunkter, og ber i denne sammenheng medlemslandene foreslå for generalsekretæren kandidater til en navneliste som skal oppdateres regelmessig;

4. Oppfordrer sterkt generalsekretæren utvide kvinners oppgaver og medvirkning innen FN-baserte feltoperasjoner, særlig blant militære observatører, sivilt politi og menneskerettighets- og humanitært personell.

5. Uttrykker sin vilje til å innarbeide kvinne-perspektiv i fredsbevarende tiltak, og ber generalsekretæren sikre at dette kommer med i feltbaserte operasjoner, der dette er relevant.

6. Ber generalsekretæren sørge for opplæringsmateriell til medlemslandene om vern, rettigheter og spesielle behov for kvinner, og om betydningen av at kvinner deltar i all fredsbevarende og fredsbyggende virksomhet, ber medlemslandene innarbeide disse elementene og kunnskap om HIV/AIDS i sine nasjonale opplæringsprogrammer for militære og sivile politistyrker før utplassering, og ber dessuten generalsekretæren sikre at sivilt personell i fredsbevarende tiltak får tilsvarende opplæring.

7. Oppfordrer sterkt medlemslandene å øke sin frivillige økonomiske, tekniske og organisasjonsmessige støtte til likestillingsopplæring, inkludert tiltak i som drives av relevante funds og programmer, bl.a. UNIFEM, FNs barnefond og FNs høykommisjonær for flyktninger.

8. Ber alle involverte parter i forhandlinger om og gjennomføring av fredsavtaler ivareta likestillingsaspektet, med hensyn til

a) kvinners og jenters spesielle behov under transport tilbake til og bosetting på hjemstedet, og ved reintegrering og gjenoppbygging etter konflikter.

b) støttetiltak til lokale kvinners fredsinitiativ og urfolks framgangsmåter for konfliktløsning, og som inkluderer kvinner i alle gjennomføringstiltak for fredsavtaler.

c) tiltak som sikrer vern av og respekt for kvinners og jenters menneskerettigheter, særlig det som angår offentlig forvaltning, valgsystemet, politi og rettsvesen..

9. Ber alle parter i væpnet konflikt om fullt ut å respektere folkerettslige avtaler om rettigheter for og vern av - spesielt sivile - kvinner og jenter, især relevante forpliktelser som følger av Genevekonvensjonene av 1949 med tilhørende protokoller av 1977, Flyktningkonvensjonen av 1951 med tilhørende protokoll av 1967, Konvensjonen for avskaffelse av all kvinne-diskriminering av 1979 med tilhørende valgfri protokoll av 1999, og FNs konvensjon om barns rettigheter av 1989 med to valgfreie protokoller av 25. mai 2000, og til å ta hensyn til relevante bestemmelser i Roma-statuttene for den internasjonale straffedomstolen;

10. Ber alle parter i væpnet konflikt iverksette særlige tiltak for å beskytte kvinner og jenter mot kjønnsbasert vold, især voldtekt og andre seksuelle overgrep, og alle mot andre former for vold i væpnede konfliktsituasjoner;
11. Understreker alle staters ansvar for å avskaffe straffefrihet, og for å straffeforfølge de ansvarlige for folkemord, forbrytelser mot menneskeheten og krigsforbrytelser, inkludert kjønnsbasert vold og annen vold mot kvinner og jenter, og understreker i samband med dette at slik kriminalitet bør holdes utenom amnesti-bestemmelser,
12. Ber alle parter i væpnet konflikt respektere den sivile og humanitære karakter som leirer og bosettinger for flyktinger har, og å ta hensyn under planleggingen av slike tiltak til kvinners og jenters særlige behov, og viser til rådets resolusjoner 1208 fra 19. november 1998 og 1296 fra 19. april 2000,
13. Ber alle som deltar i planlegging av nedrustning, demobilisering og reintegrering ta hensyn til at kvinnelige og mannlige ex-stridende har ulike behov og å ta hensyn til dem de forsørger,
14. Bekrefter igjen at rådet er beredt vurdere den potensielle virkningen på sivilbefolkningen av tiltak som settes i verk i henhold til Artikkel 41 i FN-charteret, med særlig oppmerksomhet på kvinners og jenters spesielle behov, for å vurdere passende humanitære unntak.
15. Uttrykker sin vilje til å sikre at Sikkerhetsrådets delegasjoner ivaretar likestillingshensyn og kvinners rettigheter, bl.a. ved å konsultere lokale og internasjonale kvinnegrupper,
16. Ber generalsekretæren gjennomføre en undersøkelse om virkningen av væpnet konflikt på kvinner og jenter, om kvinners rolle i fredsbygging, om kjønnsdimensjonene i konfliktløsning og fredsbygging, og ber ham videre rapportere til Sikkerhetsrådet om resultatene av denne undersøkelsen, og å gjøre den tilgjengelig for alle medlemmer av FN,
17. Ber generalsekretæren om å inkludere i sin rapportering til Sikkerhetsrådet om framskritt med hensyn til likestilling i fredsbevarende tiltak og alle øvrige aspekter som angår kvinner og jenter.
18. Beslutter å ha aktiv oppmerksomhet på denne saken i tiden framover.